

02-02-2025 † ΚΥΡΙΑΚΗ

† Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ & ΘΕΟΥ &
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Βαρύς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέῳρον, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση**]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

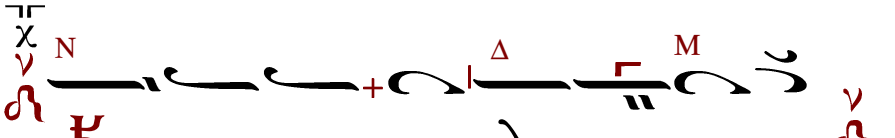
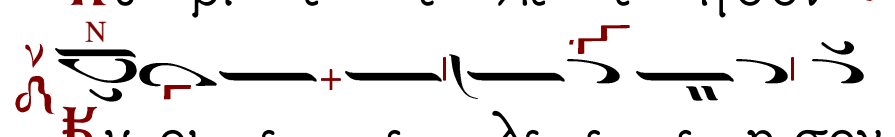
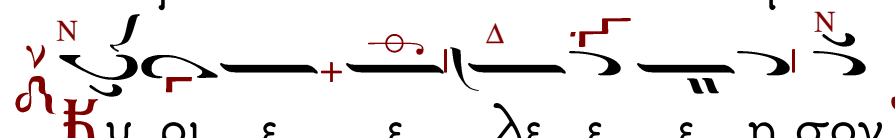
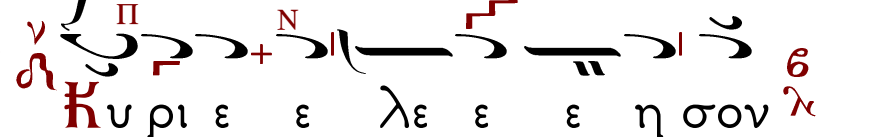
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

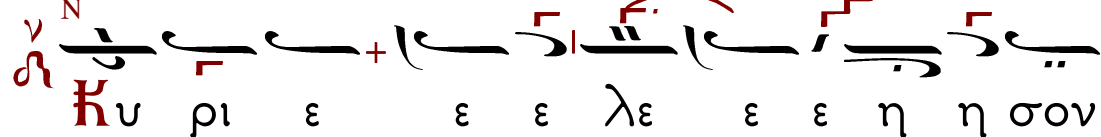
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

η η η η μου ως θυ μι ι α αμα ε νω
 πι ο ο ον σου ε παρ σις των χει ει ρω ω
 ων μου ου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει
 σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε
 του Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα
 τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
 χει λη μου
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
 λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε
 σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις
 ευ αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις

Π την α νο μι ι αν ^π και ου μη συν δυ α α
 σω με τα των ε κ λε κ των αυ των ^γ
^γ Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
 ε λε γ ξει με ^Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ μη
 λι πα να τω την κε φα λη ην μου ^γ
^γ Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη
 σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^γ
^γ Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι
 η δυν θη σαν ^π ω σει πα χος γης ερ ρα γη
 ε πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθ ητα ο στα αυ

των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη η αν τα νε λ ης

την ψυ χη ην μου

Φυ λα ζο ον με α πο πα γι ι ι δος

ης συ νε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι ι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μον ας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω

^ΓϜ ^Ϝω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
 ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε
^Μη η θην ^ΓϜ ^Νε κ χε ω ε νω πιον αυ του την δε η
 σι ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
 του απαγγε λω ^ΓϜ ^Νε ν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ
 μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^ΓϜ ^Νε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
 μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^ΓϜ ^Νε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
 κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α και

ε πε βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων

με

α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ εστιν ο εκζη τωων την ψυχη ην μου

ε κε εκραζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

συ ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη

ζω ων των

Π ροσ χες προς την δε η σι ν μου ο ο τι

ε τα πει νω θην σφο ο δρα

Π υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κραται ω θη σαν υ περ ε

 ε ως ου ανταποδω ως μοι Γ

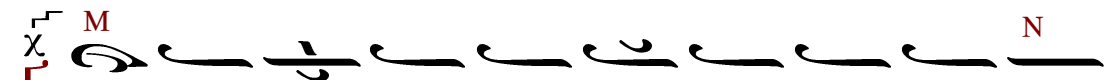

 Γ **Ε**ταυρον υπεμεινας σωτηρ και τα Γ

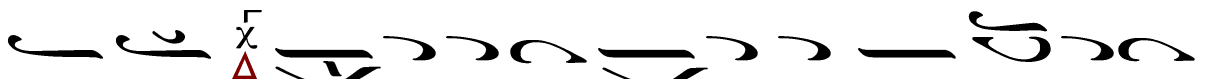

 φηην διημας **Δ** θανατω δε ως Θεος θανατον Γ

 ε νεκρωσας **Γ** δι οπροσκυνου ου μεν Π

 την τριημερον σου αναστασιν Κυρι Γ

 εδοοξα σοι Γ

Εκ βαθρων ε κεκραξα σοι Κυ Ν

 ρι **Δ** Κυρι εεισακουσον της φω Γ

 νη ης μου Γ

Αποστολοι ιδοοντες την ε Ν

 γερσιν του Δημιουργου **Δ** ε θυμασαν βο Γ

ω ων τες την αι νε σιν την αγ γε λι κην αυ τη
 η δο ζα της Εκ κλη σι ι ας ου το ς ο
 πλου ου ου το ς της βα σι λει ει ας ο πα
 θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα εις την φω νη ην της δε η σε ω ως
 μου
 Ή αν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο
 μων αν δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι
 σχυ νομαι ε μα στι ι χθης τον νω τον ουκ αρ
 νου ουμαι σταυ ρω προ ση λω θης και ου

κρυ υ πτω^π εις την ε γερ σιν σου και
χω ω μαι^π ο γαρ θα να τος σου ζω η
η μου^π παν το δυ να με και φι λαν θρω πε
Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

Εἶτα ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες αὐτά.
Ἦχος ὧ Πα

Ἐ
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο
τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε ε
στιν

Ἦ ε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ρων
ε εν α αγκ α λαις ε εν τω ω να ω ω
α γα α α λη τι νι κρα ζεις και αι βο ο
ας νυν η λευ θε ε ε ρω ω μαι αι ει δον
γα ρ το ον Σω τη η η η ρα α α μου ου
τος ε στιν ο εκ Πα ρ θε ε ε νου τε ε χθεις

ου ου τος ε στιν ο εκ Θε ε ου ου ου ου
 Θε ε ος Λο ο ο ο γος ο σαρκω θει ει εις
 δι η η μας και σωσας τον αν θρω ω πον α
 αυ τον προ ο σκυ νη η η η σω ω ω ω με
 ε ε εν
 χ π
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ον
 π
 π
 Λε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ρων

ε εν α αγκα αλαιο ε εν τω ω να ω ω
 α γα α α αλ λη ^πτι νι κραζεις και αι βο ο
 ας ^η νυν η λευ θε ε ε ρω ω μαι αι ^η ει δον
 γαρ το ον Σω τη η η η ρα α α μου ^που
 το ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε νου τε ε χθεις ^π
 ου ου το ε στιν ο εκ Θε ε ου ου ου ου
 Θε ε ος Λο ο ο ο γος ^πο σαρ κω θει ει εις
 δι η η μας ^η και σω σας τον αν θρω ω πον ^η α
 αυ τον προ ο σκυ νη η η η σω ω ω ω με
 ε ε εν ^π
^χ^π^η ^πΑ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος^{π₉} α πο φυ λα κης πρω^N ι^Π ας^{π₉} ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι
 ον^{π₉}
 Δε^{π₉} ε χου ου ου Συ με ε ων^{π₉} ον υ πο
 τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε του ουν τα
 προ ε ω ρα ε ε ε εν Σι ι ι ι να^{π₉} βρε
 φος γε νο με ε νον νο μω υ υ υ υ πο ο τατ
 το ο ο με με ε ε ε νον^{π₉} ου το ε στιν ο δι
 α α νο ο ο ο μου ου λα λη η η η σας^{π₉}
 ου το ε στιν ο εν προ φη η η ταις ρη η θεις^{π₉} ο
 σα ρ κω θει ει εις δι η η μας^{π₉} και σω σας τον

ανθρωπον α αυ τον προ ο σκυνη η

χ^{Π}
 π
 η

0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

τος λυτρωσεται τον Ισραηλ εκ πασων

των νομιων ααα αυτου

π_9
 $\overline{\Delta}$
 ε
 χ
 $\overline{\text{ου}}$
 $\overline{\text{ου}}$
 $\overline{\text{ου}}$
 Σ
 μ
 ε
 ε
 ω
 π_9
 $\overline{\text{ον}}$
 $\overline{\text{υ}}$
 $\overline{\text{πο}}$

τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε του ουν τα

προ ε ω ρ α ε ε ε εν Σι ι ι ι να βρε

 φ ο ς γ ε ν ο μ ε ε ν ο ν ν ο μ ω υ υ υ υ π ο ο τ α τ

το ο ο με με ε ε νον ου το ς ε στιν ο δι

α α νο ο ο ο μου ου λα λη η η η σας ^π9

οὗτος ἐστὶν ὁ ἐν προφηταῖς ρηθεύς ο

σαρ κω θει ει εις δι η η μας και σω σας τον

ανθρωπον ααυτονπροοσκυνηη

χ
 π
 q

Π

$\bar{A}_1$ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

[illegible]

οι λα α α οι

εν θε οἰς Χριστωσυ να αν τη η θω ωμεν η

καὶ δεῖξω μεθ' α α α α α α α α αυ τον ου

το σω τη ρι ι ον ο Συ με ω ων ε ε
ω ω ω ρα α α α κεν ουτος εστιν
ον ο Δα αυ ι ι ι ιδ κα α ταγ γε ε
ε ελ λει ουτος εστιν ο εν προ φη ηταις
λα α λη η η η η σας ο σαρ κω θει ει εις
δι η η μας και νο μω φθε γγο με ε νος
αυ τον προ ο σκυ νη η η η σω ω ω ω με
εν

^Π
^χ
^π
^ρ
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^Ν
^π
^ρ
 και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου ^χ
^π
^ρ
 με ε νει εις το ον αι ω

ω ω ω να

π
q

π
q Δε ευ τε ε ε και η η μεις π
q α σμα σιν

εν θε οισ Χριστω συ να αν τη η θω ω μεν η

και δε ζω με θα α α α α α α αυ τον π
q ου

το σω τη ρι ι ον ο Συ με ω ων ε ε

ω ω ω ρα α α α κεν π
q ουτος ε στιν

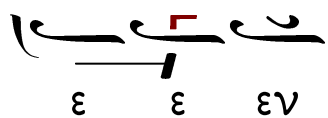
ον ο Δα αυ ι ι ι ιδ κα α τα γ γε ε

ε ελ λει π
q ουτος ε στιν ο εν προ φη η ταις

λα α λη η η η η σας π
q ο σαρ κω θει ει εις

δι η η μας η και νο μω φ θε γ γο με ε νος η α

αυ τον προ ο σκυ νη η η η σω ω ω ω με

π
q

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁχος πλ. β'.

Π
 με ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι ω Δ και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
 μην
 Α νοι γε σθω η πυ λη του ου ρα
 νου ου ου ση με με ε ρον ο γαρ α ναρ
 χος Λο γο ος του ου ου Πα τρος αρ χην λα
 βω ω ω ν χρο νι κην μη ε εκ στας της
 αυ του ου Θε ο τη η η τος υ πο Παρ

θενουως βρε φος τεσ σα ρα κον θη η με
 ε ε ρον Μη τρος ε κων προ σφε ε ε ε ρε ε
 ε ε ται εν Να ω ω τω νο μι ι ι κω
 και του τον αγ κα α λαις εισ δε χε ται αι ο
 ο πρε ε ε σβυς α πο λυ σον κρα α ζων ο
 ο δου ου λος τω ω Δε σπο ο ο ο τη οι
 γαρ ο φθαλ μοι μου ει δον το σω τη η η ρι ι ο
 ο ον σου ο ελ θων εις το ο ον κο ο ο
 σμο ον σωσαι γε νος α αν θρω ω ω ω
 πων Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ζα α α α σοι οι
 οι οι οι

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

 ^Δ Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης ⁶

 α θα α να α του Πα τρος ^Δ ου ρα νι

 ι ι ου ^Δ α γι ου μα κα ρος Ι η σου ^B

 ου Χρι ι ι ι στε ⁶ ελ θο ο ο ο ^M

 ο ον τες ^Δ ε πι ι την η λι ου δυ

 υ υ σιν ^Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι

 νον ^{ζ'} υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και

 ^B α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ⁶ α ζι ^M

 ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει

 ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ^{ζ'} Υι ε ε

Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
 ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
 ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 12, 51 & 13, 2 καὶ ἐκλογή)

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· ἁγιάσόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς, Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.

Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου, ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ. Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ Τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἥ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 6, 1-12)

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ Βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· “Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ”. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον. ὦ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαι) ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἥφατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδού, ἥφατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου

περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς· Καὶ εἶπα· Ἔως πότε, Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἄνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 19, 1-6, 12, 16, 19-21)

Ἴδοὺ Κύριος καθήσεται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τὶ βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ’ Αἴγυπτον τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκείνη, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ
εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδιμῶν κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἦχος Γα

Ἄ νε στῆς ἐκ τοῦ τα φου Σω τηρ του
 κο ο σμου και συ νη γει ρας τους αν θρω
 πους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο ο ζα α
 σοι
 Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
 το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι
 ε ζω σα το
 Τον α να σταν τα εκ νε κρων και φω
 τι σαν τα πα αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν

εκ της του Α δου γαρ τυ ραν νι ι δος η μας η
 λευ θε ρω σε ^π ⁹ δι α της αυ του τρι η με
 ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα με νος
 και το με γα ε ε λε ε ος
^χ ^Γ ^Μ **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
 με νην ^Δ ^χ ^Γ η τις ου ου σα λευ θε η σε ται
^Γ ^Υ ^Ν πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε
 θα να τον ε σκυ λευ σας ^Γ ^Ν και τρι η με ρος
 α να στας η μας συ να νε στη σας ^π ⁹ δο ξα ζον
 τας την σην παν το δυ να μον ε γερ σιν Κυ
 ρι ε φι λα αν θρω ω πε

^χ^Μ
^η **Τ**ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
^Ν
 Κυ ρι ε ^χ^Δεις μα κρο τη τα η με ρων ^η
^Γ^Ν
^η **Φ**ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω
 κει με νος ως ο υ πνων α να στας δε τρι η
 με ρος ως δυ να τος τον Α δα αμ συ να νε
 στη σας κραυ γα ζον τα δο ξα τη α να στα σει
 σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^η

Ἦχος λδ Νη

Ὁ ξα Πα α α τρι ι και Υι υι
ω ω και Α γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ευ
μα α α α Πνεευμα τι
και νυ υν και α ει και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
α α α μην
Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο ο χουμε ε
νος και υ μνου με νος υπο τω ων Σε ε ε ε
ρα α α φιμ ση με ε ρον τω θει ει ω
Ι ε ε ρω κα τα νο μον προ σφε ε ε
ρο με ενος πρε σβυ τι και αις εν θρο ο νι ι

ζε ται α α αγ κα α α λαις και υ
 πο Ι ω σηφ ει ει εισ δε χε ε ται δω
 ρα θεε ο πρε ε πως ως ζευ γος τρυ υ γο ο
 ο νω ων την α μι α αν τον εκ κλη η η
 σι ι ι αν και την ε θνω ων τον νε ο λε
 εκ το ο ο ον λα α α ον πε ρι στε ρων
 δε δυ υ ο νε ο ο σ σους ως αρ χη γο ος
 Πα λαι ας τε ε και αι αι αι Και αι αι νης
 του προς αυ τον χρη σμου ου δε Συ με ε
 ων το πε ρα ας δε ε ζα α α με ε ε
 ε νος ευ λο γων τη ην Πα αρ θε ε ε νο

ον Θε ο το κον Μα α α ρι ι ι αν τα
 του πα θου ου ους συμ βο ο λα του εξ αυ της
 προ η η γο ο ο ο ρε ε ευ σε και παρ
 αυ του ε ζαι αι τει ει ει ται αι την α πο
 ο λυ σιν βο ο ων νυν α πο λυ υ ει εις με
 ε Δε ε ε σπο ο ο ο τα κα θω ως
 προ επη γγει ει ει ει λω ω ω μοι ο τι ι ει
 δο ον σε το προ αι αι αι ω ω ω νι ι
 ο ο ον φω ως και Σω τη η ρα α Κυ ρι ι
 ον του Χρι στο νυ υ υ υ μου λα ου ου ου
 ου

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα

Κα τε ε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου
τον θα να τον η νε ω ζας τω λη στη τον
πα ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον
με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ζας ο τι α νε στης Χρι
στε ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος $\frac{\Gamma}{\eta}$ Πα

^{ΓΠ}
^χ
^π
^η **Χ**αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το ο
 κε Παρ θε νε **Δ** εκ σου ου γαρ α νε τει
 λεν ο η λι ο ος της δι και ο συ νης **Δ** Χρι
 στο ος ο Θε ος η μων φω τι ζων τους εν σκο τει ^π
 ευ φραι νου και συ πρε σβυ τα δι και ε **Δ** δε
 ζα α με νος εν αγ κα λαις τον ε λευ θε ρω
 την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο με νον η
 μιν και την α να α στα α σι ι ι ι ιν ^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»*

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροφάνη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.